

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. balandžio 14 d.*

„Ekonominė ir pinigų politika – Kredito įstaigų prudencinė priežiūra – Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies d punktas ir 3 dalis – Sverto koeficiento apskaičiavimas – ECB dalinis atsisakymas leisti apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti tam tikras sąlygas atitinkančių pozicijų – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalis – Visų nagrinėjamu atveju svarbių aspektų neišnagrinėjimas – *Res judicata* – SESV 266 straipsnis“

Byloje T-504/19

Crédit lyonnais, įsteigta Lione (Prancūzija), atstovaujama A. Champsaur ir A. Delors, advokatų,

ieškovė,

prieš

Europos Centrinį Banką (ECB), atstovaujamą J. Poscia, R. Ugena ir F. Bonnard, padedamų H.-G. Kamann, advokato,

atsakovą,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2019 m. gegužės 3 d. ECB Sprendimą ECB-SSM-2019-FRCAG-39, priimtą pagal 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 4 straipsnio 1 dalies d punktą ir 10 straipsnį ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 208, 2013, p. 68 ir OL L 321, 2013, p. 6) 429 straipsnio 14 dalį, tiek, kiek juo atsisakoma leisti ieškovei apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti tam tikrų pozicijų,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro teisėjai V. Tomljenović, pirmininkė, F. Schalin ir I. Nömm (pranešėjas),

posėdžio sekretorė M. Marescaux, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. gruodžio 7 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Ieškovė *Crédit lyonnais* yra pagal Prancūzijos teisę įsteigta akcinė bendrovė, turinti leidimą veikti kaip kredito įstaiga. Ji yra *Crédit agricole SA* patronuojamoji bendrovė. Taigi jai taikoma Europos Centrinio Banko (ECB) prudenčinė priežiūra.
- 2 2015 m. gegužės 5 d. bendrovė *Crédit agricole*, remdamasi 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudenčinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1; klaidų ištaisymai OL L 208, 2013, p. 68 ir OL L 321, 2013, p. 6) 429 straipsnio 14 dalimi, savo ir grupę *Crédit agricole* sudarančių subjektų, įskaitant ieškovę, vardu paprašė ECB leidimo apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti pozicijų, kurias sudarė iš jos užsakytų reguliuojamųjų produktų suma (šią sumą ji buvo įpareigota perduoti Prancūzijos viešajai įstaigai *Caisse des dépôts et consignations* (CDC)).
- 3 Atitinkami produktai yra *Livret A* (taupomoji knygelė A), reglamentuojama Prancūzijos *Code monétaire et financier* (pinigų ir finansų kodeksas, toliau – CMF) L.221-1–L.221-9 straipsniuose, *Livret d'épargne populaire* (mažas pajamas gaunančių asmenų taupomoji knygelė, LEP), reglamentuojama CMF L.221-13–L.221-17-2 straipsniuose, ir *Livret de développement durable et solidaire* (tvarios ir solidarios plėtros taupomoji knygelė, LDD), reglamentuojama CMF L.221-27 straipsnyje. Pagal CMF L. 221-5 straipsnį dalis *Livret A* ir LDD surinktų indėlių kaupiama CDC valdomame lėšų kaupimo fonde. Pagal CMF R.221-58 straipsnį ta pati nuostata taikoma ir LEP.
- 4 2016 m. rugpjūčio 24 d. ECB, vadovaudamasis 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63), 4 straipsnio 1 dalies d punktu ir 10 straipsniu ir Reglamento (ES) Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalimi, priėmė Sprendimą ECB/SSM/2016-969500TJ5KRTCJQWXH05/165, jame neleido *Crédit agricole* apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti CDC perleistų pozicijų, sudarytų iš dalies *Livret A*, LDD ir LEP laikomų sumų, kurias ieškovė privalėjo perduoti CDC. Šiame sprendime ECB iš esmės pripažino, kad iš Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalies formuluotės matyti, jog kompetentingos institucijos – vietoj kurių jis ėmėsi veiksmų pagal Reglamentą Nr. 1024/2013 – turi diskreciją spręsti, ar, apskaičiuojant sverto koeficientą, reikia įtraukti šioje nuostatoje nustatytas sąlygas atitinkančias pozicijas. Nusprendęs, kad CDC pervestos sumos liko tinkamos pozicijos apskaičiuojant sverto koeficientą, jis nepatenkino *Crédit agricole* prašymo.
- 5 ECB rėmėsi trimis motyvais. Pirmasis susijęs su surinktų santaupų apskaita. Antrasis motyvas buvo *Crédit agricole* sutartinis įsipareigojimas grąžinti klientų indėlius, neatsižvelgiant į tai, ar jai grąžintos CDC pervestos lėšos. Trečiasis motyvas grindžiamas laikotarpiu nuo *Crédit agricole* pozicijų iki CDC pozicijų pakoregavimo suderinimo tikslais. ECB pripažino, kad per šį laikotarpį laukiant, kol CDC perves lėšas, *Crédit agricole* gali tekti labai skubiai perduoti turtą. Remdamasis šiais motyvais ECB padarė išvadą, kad CDC lėšų perdavimo *Crédit agricole* mechanizmas yra netobulas ir kelia susirūpinimą dėl prudenčinių klausimų, todėl prašymas buvo atmestas.
- 6 2018 m. liepos 13 d. Sprendimu *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) Bendrasis Teismas panaikino 4 punkte nurodytą ECB sprendimą. Jis nusprendė, kad pirmuose dviejuose ECB nurodytuose motyvuose padaryta teisės klaida, o trečiajame – akivaizdi vertinimo klaida.
- 7 2018 m. liepos 26 d. *Crédit agricole* savo ir įvairių grupės *Crédit agricole* subjektų, įskaitant ieškovę, vardu ir vėl paprašė leidimo apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti sumų, kurias ji turėjo pervesti CDC.

- 8 2019 m. vasario 21 d. ECB pateikė *Crédit agricole* sprendimo projektą, jame numatė suteikti prašomą galimybę pasinaudoti nukrypti leidžiančia nuostata *Crédit agricole* ir visiems *Crédit agricole* grupės subjektams, išskyrus ieškovę, kuriai ECB numatė taikyti tik dalinę leidžiančią nukrypti nuostatą.
- 9 2019 m. kovo 6 d. *Crédit agricole* pateikė pastabas dėl šio sprendimo projekto.
- 10 2019 m. gegužės 3 d. ECB, remdamasis Reglamento Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies d punktu ir 429 straipsnio 14 dalimi, priėmė Sprendimą ECB-SSM-2019-FRCAG-39 (toliau – ginčijamas sprendimas).
- 11 Ginčijamu sprendimu ECB leido apskaičiuojant *Crédit Agricole* ir grupės subjektų svarto koeficientą neatsižvelgti į dalį *Livret A*, LDD ir LEP laikomų sumų, kurias jie turėjo perduoti CDC, išskyrus ieškovę, kuriai buvo pritaikyta tik 66 % apimties ši leidžianti nukrypti nuostata.
- 12 Ginčijamo sprendimo 2.1 punkte ECB pripažino, kad Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalies a–c punktuose nustatytos sąlygos yra įvykdytos, nes visų pirma CDC turėjo būti laikoma viešojo sektoriaus subjektu, be to, prudencinės priežiūros tikslais CDC perleistos pozicijos vertintos pagal to paties reglamento 116 straipsnio 4 dalį, galiausiai buvo privaloma perduoti dalį *Livret A*, LDD ir LEP laikomų santaupų sumų CDC bendrojo intereso investiciniam projektams finansuoti. ECB iš esmės taip pat pabrėžė, kad šios sąlygos nebuvo įvykdytos, kiek tai susiję su reguliuojamąja santaupų dalimi, kurios nebuvo privaloma pervesti į CDC sąskaitą, neatsižvelgiant į jos naudojimo tikslus.
- 13 Pirma, ginčijamo sprendimo 2.2 punkte ECB priminė, kad pripažįstant kompetentingų institucijų diskreciją pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį siekta leisti joms suderinti du tikslus: pirma, paisyti svarto koeficiento logikos, pagal kurią apskaičiuojant šį koeficientą reikia apimti visas kredito įstaigos pozicijas, nevertinant pagal riziką, ir, antra, leisti, kad prireikus tam tikros pozicijos, kurių rizikos profilis ypač žemas ir kurios nėra susidariusios dėl kredito įstaigos pasirinkimo investuoti, būtų laikomos netinkamomis svarto koeficientui apskaičiuoti, todėl galėtų būti neįtrauktos jį apskaičiuojant.
- 14 Antra, ECB pabrėžė, kad dėl kredito įstaigų pozicijų ir CDC pozicijų koregavimo laikotarpio kredito įstaigoms kilo tam tikra rizika, nes jos liko atsakingos už indėlininkų indėlius, o pareiga juos grąžinti dar prieš perduodant perleidžiamas sumas CDC galėjo jas paskatinti parduoti labai likvidų turtą arba labai skubiai parduoti turtą trumpam smarkiai sumažinus jo vertę. Jis pabrėžė, kad šios rizikos dydis priklauso nuo pozicijų koncentracijos CDC ir kad dėl to didelė ar masinė CDC pozicijų koncentracija turėjo bent iš dalies atsispindėti svarto koeficiente.
- 15 Trečia, siekdamas suderinti abu šio sprendimo 13 punkte nurodytus tikslus ECB laikėsi metodo, pagal kurį atsižvelgiama, pirma, į centrinės administracijos kreditingumą, antra, į labai skubaus turto pardavimo riziką ir, trečia, į nagrinėjamų pozicijų koncentracijos vertinimą. Pagal šį metodą bendra ECB leidimu neįtraukta pozicijų procentinė dalis būtų tuo didesnė, kuo mažesnė būtų prudencinė rizika.
- 16 Dėl Prancūzijos centrinės administracijos kreditingumo ECB ginčijamo sprendimo 2.2.1 punkte nusprendė, kad nėra prudencinių problemų, kuriomis jis būtų galėjęs pateisinti prašymo leisti neįtraukti CDC pozicijų apskaičiuojant svarto koeficientą atmetimą. Vis dėlto jis pažymėjo, kad išorinės kredito rizikos vertinimo institucijų (ECAI) Prancūzijos Respublikai skirtas įvertinimas nebuvo pats aukščiausias ir kad Prancūzijos Respublikos suderėtų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apskaitinimo sandorių penkerių metų laikotarpiu reitingas buvo susietas su įsipareigojimų neįvykdymo tikimybe, kuri nelygi nuliui.
- 17 Pirma, dėl labai skubaus turto pardavimo rizikos ginčijamo sprendimo 2.2.2 punkte ECB pažymėjo, kad dėl pozicijų koregavimo su CDC laikotarpio kuri nors kredito įstaiga galėjo būti priversta griebtis tokių pardavimų, siekdama grąžinti indėlius indėlininkams, kol CDC perves lėšas. Antra, jis nusprendė, kad

nors per trumpesnę nei penkių dienų terminą įvykdytas perdavimas yra beveik momentinis ir apima tik nedidelę labai skubaus pardavimo riziką, nes pozicijų koregavimo su CDC sistemai buvo taikoma dekadų sistema, reikalingas laikotarpis galėjo trukti iki dešimties dienų. Trečia, ECB pažymėjo, kad, pirma, per neseniai įvykusias bankų krizes 10–30 % kredito įstaigos indėlių, net ir garantuojamų, buvo atsiimti per mažiau nei penkias dienas ir, antra, iš esmės knygelė A buvo likvidesnė nei taupomoji sąskaita. Ketvirta, ECB pabrėžė, kad nors 2016 m. rugpjūčio 24 d. sprendime jis pripažino, jog pozicijų koregavimo su CDC laikotarpis nesukėlė likvidumo rizikos, tai buvo padaryta vertinant grynųjų pinigų poreikių patenkinimo reikalavimus, o ne sverto koeficientą. Penkta, konkrečiai kalbėdamas apie ieškovę, ECB pažymėjo, kad 30 % taupomųjų indėlių atsiėmus per mažiau nei penkias dienas būtų susidariusi 5,4 mlrd. EUR suma.

- 18 Dėl CDC pozicijų koncentracijos vertinimo ginčijamo sprendimo 2.2.3 punkte, pirma, ECB pabrėžė, kad grupėje *Crédit agricole* esama solidarumo mechanizmo, pagal kurį susiję subjektai turi teisinę pareigą teikti paramą kapitalo ir grynųjų pinigų forma, ir atsižvelgiant į tai susijusių subjektų koncentracijos rizika būtų vertinama grupės lygmeniu. Iš to jis padarė išvadą, kad nebuvo koncentracijos rizikos, kaip tai suprantama pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/36/ES dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl riziką ribojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2002/87/EB ir panaikinamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB (OL L 176, 2013, p. 338), 81 straipsnį.
- 19 Antra, būtent dėl ieškovės ECB pažymėjo, kad grupės *Crédit agricole* solidarumo mechanizmas jai netaikomas ir kad dėl to su šia įmone susijusi koncentracijos rizika turi būti nagrinėjama remiantis subjektyvia prielaida. Kadangi CDC perduotų pozicijų santykis, atsižvelgiant į ieškovės 1 lygio nuosavą kapitalą, 2015 m. buvo 134 %, o 2018 m. – 231 %, ECB nusprendė, jog iškilio CDC pozicijų koncentracijos pavojus.
- 20 ECB padarė išvadą, kad, siekiant sumažinti masinio indėlių atsiėmimo poveikį kapitalui, dėl atsargumo reikia atsižvelgti į tam tikrą CDC pozicijų dalį, lygią 34 %, apskaičiuojant ieškovės sverto koeficientą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 21 2019 m. liepos 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 22 2020 m. birželio 30 d. Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonės, numatytas jo Procedūros reglamento 89 straipsnyje, paprašė ECB suteikti informaciją. 2020 m. rugsėjo 28 d. ieškovei pateikus pastabas dėl ECB atsakymo, 2020 m. spalio 15 d. ECB buvo pateikti papildomi klausimai.
- 23 Teisėjo pranešėjo pasiūlymu Bendrasis Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 24 2020 m. gruodžio 7 d. posėdyje šalys pateikė žodinius paaiškinimus ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 25 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti ieškovei apskaičiuojant sverto koeficientą neįtraukti 34 % CDC perduotų jos pozicijų,
 - priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.

- 26 ECB Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 27 Savo ieškiniu ieškovė ginčija ginčijamo sprendimo, priimto remiantis Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies d punktu ir Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalimi, teisėtumą.
- 28 Vadovaujantis Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies d punktu, ECB turi misiją „užtikrinti, kad būtų laikomasi teisės aktų, susijusių su 4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, kuria nustatyti kredito įstaigų rizikos ribojimo reikalavimai tokiose srityse, kaip nuosavų lėšų reikalavimas, pakeitimas vertybiniais popieriais, didelių pozicijų ribų, likvidumo, svarto, ataskaitų teikimo ir su šiais klausimais susijusios informacijos atskleidimo visuomenei srityse“. Be to, kadangi ieškovė priklauso grupei, kuriai taikoma ECB tiesioginė rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, įgyvendinant bendrą priežiūros mechanizmą (BPM) šios užduoties atlikimas yra priskirtas tiesioginei ECB, o ne nacionalinių valdžios institucijų kompetencijai (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 16 d. Bendrojo Teismo Sprendimą *Landeskreditbank Baden Württemberg / ECB*, T-122/15, EU:T:2017:337, 63 punktas).
- 29 Pagal Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 3 dalį „[v]ykdydamas šiuo reglamentu jam pavestus uždavinius ir siekdamas užtikrinti aukštus priežiūros standartus ECB taiko visą atitinkamą Sąjungos teisę“. Tarp taikytinų teisės nuostatų yra ir Reglamentas Nr. 575/2013.
- 30 Pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį „kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurios atitinka visas šias sąlygas: a) jos yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos; b) jos vertinamos pagal 116 straipsnio 4 dalį; c) jos susidaro dėl indėlių, kuriuos įstaiga yra teisiškai įpareigota perleisti a punkte nurodytam viešojo sektoriaus subjektui bendro intereso investicijų finansavimo tikslais“.
- 31 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 10–20 punktuose, ginčijamame sprendime ECB iš dalies atmetė ieškovės prašymą, kad, vadovaujantis Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalimi, į visas CDC pozicijas, kurių dalį sudaro reguliuojamieji taupomieji indėliai, kuriuos ji privalo perduoti CDC, nebūtų atsižvelgiama apskaičiuojant jos finansinio svarto koeficientą. ECB taikė metodiką, pagal kurią buvo atsižvelgta, pirma, į centrinės administracijos kredito kokybę, antra, į labai skubaus turto pardavimo riziką ir, trečia, į nagrinėjamų pozicijų koncentracijos įvertinimą. Šie kriterijai buvo išnagrinėti atitinkamai ginčijamo sprendimo 2.2.1–2.2.3 punktuose pateiktuose motyvuose.
- 32 Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi trimis pagrindais.
- 33 Pirmasis ieškinių pagrindas susijęs su SESV 266 straipsnio pažeidimu. Ieškovė jame iš esmės teigia, kad visi trys ginčijamame sprendime ECB nurodyti pagrindai neatitinka teisingo 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) vykdymo. Antrasis pagrindas konkrečiai susijęs su ieškovės CDC pozicijų koncentracijos rizika grindžiamu motyvu. Jis iš esmės pateiktas dėl ECB padarytų teisės klaidų. Trečiajame pagrinde ginčijamas ginčijamo sprendimo motyvų pagrįstumas, jis pateiktas dėl ECB padarytų akivaizdžių vertinimo klaidų.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su SESV 266 straipsnio pažeidimu

- 34 Ieškovė teigia, kad visus tris ginčijamo sprendimo motyvus (t. y. centrinės administracijos kreditingumo vertinimą, labai skubaus pardavimo riziką, susijusią su dešimties dienų koregavimo terminu, ir didelę jos CDC perduotų pozicijų koncentraciją), kuriais ECB atsisakė visiškai patenkinti su ja susijusį prašymą, pateiktą pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį, Bendrasis Teismas išnagrinėjo ir atmetė 2018 m. liepos 13 d. Sprendime *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472), kuris turi *res judicata* galią. Šiuo klausimu ji daro nuorodą į to sprendimo 61–63, 66, 80 ir 81 punktus.
- 35 SESV 266 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad institucija, kurios aktas buvo pripažintas negaliojančiu, privalo imtis būtinų priemonių sprendimui dėl panaikinimo įvykdyti. Šiose nuostatose numatytas teisminės ir administracinės institucijos kompetencijos paskirstymas, kuriuo remiantis institucija, priėmusi vėliau panaikintą aktą, privalo nustatyti, kokios priemonės yra reikalingos sprendimui dėl panaikinimo įgyvendinti (žr. 2014 m. rugsėjo 5 d. Sprendimą *Éditions Odile Jacob / Komisija*, T-471/11, EU:T:2014:739, 55 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 36 Tokiu atveju tam, kad visiškai įvykdytų sprendimą dėl panaikinimo, pagal suformuotą jurisprudenciją atitinkama institucija privalo atsižvelgti ne tik į sprendimo rezoliucinę dalį, bet ir į motyvus, dėl kurių priimtas sprendimas bei kurie yra būtinas sprendimo pagrindas, nes motyvai yra būtini, kad būtų tiksliai nustatyta rezoliucinėje dalyje išdėstyto sprendimo esmė. Būtent šiuose motyvuose tiksliai nurodoma nuostata, kuri laikoma neteisėta, ir atskleidžiamos priežastys, dėl kurių rezoliucinėje dalyje pripažintas jos neteisėtumas ir į kurias atitinkama institucija turi atsižvelgti, keisdama panaikintą ar negaliojančiu pripažintą aktą (šiuo klausimu žr. 1988 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Asteris ir kt. / Komisija*, 97/86, 99/86, 193/86 ir 215/86, EU:C:1988:199, 27 punktą; 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 29 punktą ir 2005 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Recalde Langarica / Komisija*, T-283/03, EU:T:2005:315, 50 punktą).
- 37 Pagal SESV 266 straipsnį atitinkama institucija privalo vengti, kad panaikintą aktą pakeičiančiame akte nebūtų padaryti tie patys pažeidimai, kurie buvo nustatyti sprendime dėl panaikinimo (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 30 punktą ir 2005 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Recalde Langarica / Komisija*, T-283/03, EU:T:2005:315, 51 punktą).
- 38 Galiausiai reikia pabrėžti, kad SESV 266 straipsnyje panaikintą aktą priėmusiai institucijai pareiga nustatoma tik tiek, kiek tai reikalinga sprendimo dėl panaikinimo įvykdymui užtikrinti (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Interporc / Komisija*, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 30 punktą ir 2014 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Éditions Odile Jacob / Komisija*, T-471/11, EU:T:2014:739, 57 punktą). Tokio akto pakeitimo procedūra gali būti pradėta nuo to konkretaus momento, kai buvo padarytas pažeidimas (žr. 2007 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-417/06 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2007:733, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją bei 2014 m. rugsėjo 5 d. Sprendimo *Éditions Odile Jacob / Komisija*, T-471/11, EU:T:2014:739, 58 punktą).
- 39 Ieškovės argumentus reikia suskirstyti į tris dalis, atsižvelgiant į tai, ar įtariamas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) pažeidimas nagrinėjamas remiantis motyvais, nurodytais atitinkamai ginčijamo sprendimo 2.2.1, 2.2.2 ar 2.2.3 punkte.

Dėl motyvo, susijusio su centrinės administracijos kreditingumu (ginčijamo sprendimo 2.2.1 punktas)

- 40 Ieškovė primena, kad vykdydamas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimą *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) ECB turėjo išnagrinėti ir nustatyti Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos tikėtinumą. Ginčijamame sprendime ECB pripažino, kad konkrečių rizikos ribojimų pagrįstų problemų, susijusių su centrinės administracijos gebėjimu įvykdyti įsipareigojimus, nebuvo, ir tik

pagrėžė, kad ECAI Prancūzijos Respublikai skirtas balas nėra pats didžiausias ir kad įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė nėra nulinė. Šios aplinkybės neleidžia nustatyti įsipareigojimų neįvykdymo įtikimumo, t. y. pagrįstos tikimybės.

- 41 ECB tvirtina, kad Prancūzijos administravimo institucijos kreditingumas yra tik vienas iš ginčijamame sprendime nagrinėtų kriterijų. Jis priduria, kad ginčijamame sprendime atliko šios įsipareigojimų neįvykdymo rizikos tikimybės analizę, dėl kurios Prancūzijos Respublika buvo priskirta 1 kredito kokybės žingsniui pagal Reglamento Nr. 575/2013 114 straipsnio 2 dalį, į kurią daroma nuoroda 429 straipsnio 14 dalyje, remiantis 116 straipsnio 4 dalimi. ECB primena, kad padarė išvadą, jog vien įsipareigojimų neįvykdymo rizikos nepakanka atsisakymui taikyti prašomą išimtį pagrįsti, tačiau ši rizika nėra lygi nuliui.
- 42 ECB tvirtina, kad Bendrasis Teismas sukritikavo jo analizę tik tiek, kiek atmesdamas prašymą dėl pozicijų neįtraukimo jis nusprendė, kad, iš principo ir neišnagrinėjęs šio atvejo, valstybė gali būti nemoki. Tuo remdamasis jis daro išvadą, jog tam, kad įvykdytų 2018 m. liepos 13 d. Sprendime *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) nustatytus reikalavimus, jis turėjo tik išnagrinėti Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo riziką, o klausimas, ar ši rizika tikėtina, ar ne, patenka į jo diskrecijos sritį.
- 43 Bendrasis Teismas pažymi, kad 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 59–62 ir 66 punktuose ECB padaryta teisės klaida buvo konstatuota tik tiek, kiek ECB atkreipė dėmesį tik į Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo galimybę, neišnagrinėjęs jos tikimybės. Iš to matyti, kad minėtu sprendimu ECB nebuvo sukliudyta atliekant analizę atsižvelgti į Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo galimybę, tačiau jis turėjo išanalizuoti šios rizikos tikimybę.
- 44 Iš ginčijamo sprendimo 2.2.1 punkto matyti, kad ECB, remdamasis dviem aplinkybėmis, padarė išvadą, jog nors Prancūzijos centrinės administracijos kreditingumas nekėlė prudencinių problemų, kuriomis būtų galima pagrįsti prašymo neįtraukti CDC perleistų pozicijų apskaičiuojant svarto koeficientą nepatenkinimą, Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo rizika nebuvo lygi nuliui. Šios dvi aplinkybės yra, pirma, tai, kad šią valstybę ECAI įvertino ne pačiu aukščiausiu balu, ir, antra, tai, kad Prancūzijos suderėtų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių penkerių metų laikotarpiu reitingas buvo susietas su 0,611 % įsipareigojimų neįvykdymo tikimybe.
- 45 Kadangi ECB ginčijamame sprendime išanalizavo Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo tikimybę, jis neignoravo 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472), todėl ieškovės pirmojo pagrindo pirmoje dalyje pateiktus argumentus šiuo klausimu reikia atmesti.
- 46 Ieškovės kritika, susijusi su tuo, kad ECB neįrodė Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės, iš tikrųjų susijusi su ECB analizės pagrįstumu. Taigi, esant poreikiui, tą pagrįstumą bus galima analizuoti nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą.

Dėl motyvo, susijusio su CDC perleistų pozicijų koncentracijos lygiu (ginčijamo sprendimo 2.2.3 punktas)

- 47 Ieškovė mano, kad ECB negalėjo atsižvelgti į CDC perleistų pozicijų koncentracijos lygio kriterijų, nepažeisdamas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472). Pirma, ji primena, kad Bendrasis Teismas tame sprendime nurodė, jog koncentracijos kriterijus gali būti reikšmingas tik tuo atveju, jei dėl Prancūzijos Respublikos mokėjimo įsipareigojimų neįvykdymo iš CDC negalėtų būti atgautos pervestos reguliuojamųjų taupomųjų indėlių sumos. Antra, ji teigia, kad ECB neįrodė tokio įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės.

- 48 ECB atsako, kad tiek, kiek išnagrinėjo ir nustatė Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo tikimybę, jis turėjo teisę atsižvelgti į ieškovės pozicijų CDC koncentracijos lygį. Jis priduria, kad šis motyvas nebuvo lemiamas kriterijus ir kad jis buvo įvertintas atsižvelgiant į kitus nustatytus kriterijus, o tai liudija ir ginčijamame sprendime taikyta metodika.
- 49 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 63 punkte buvo nuspręsta, kad dėl to, jog ECB nenagrinėjo Prancūzijos Respublikos mokėjimo įsipareigojimų nevykdymo tikimybės, vien CDC perleistų ieškovės pozicijų apimties akcentavimu irgi savaime nebuvo galima pateisinti šių pozicijų įtraukimo apskaičiuojant sverto koeficientą. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas nurodė, kad ši suma galėtų būti svarbi tik tai tuo atveju, jeigu dėl Prancūzijos Respublikos mokėjimo įsipareigojimų neįvykdymo ieškovė nebūtų galėjusi atgauti iš CDC sumų, kurias buvo pervedusi reguliuojamų taupomųjų indėlių forma, ir būtų turėjusi priverstinai parduoti turtą.
- 50 Tuo remiantis darytina išvada, kad nepažeisdamas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) ECB galėjo atsižvelgti į ieškovės pozicijų CDC koncentracijos lygį tiek, kiek tai buvo susiję su Prancūzijos Respublikos mokėjimo įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės patikrinimu. Kaip nurodyta šio sprendimo 44 ir 45 punktuose, ECB tai išnagrinėjo.
- 51 Taigi pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl motyvo, susijusio su labai skubaus turto pardavimo rizika (ginčijamo sprendimo 2.2.2 punktas)

- 52 Ieškovė primena, kad tinkamas 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) vykdymas reiškia, jog ECB turi išsamiai iširti reguliuojamuosius taupomuosius indėlius ir įvertinti, ar tikėtina, kad atsiimtų lėšų suma ir atsiėmimo staigumas viršys numatytus „nepalankiausių sąlygų“ scenarijų apskaičiuojant likvidumo koeficientą. Ji teigia, kad ECB tokio tyrimo neatliko.
- 53 Pirma, ECB neįrodė, kaip laiko skirtumas, dėl kurio, kaip jis pripažįsta, nekyla jokios likvidumo rizikos, vis dėlto galėtų sukelti sverto riziką.
- 54 Antra, ECB apsiribojo bendrais hipotetiniais svarstymais ir nenagrinėjo reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatumų. Šiuo klausimu ji tvirtina, kad ginčijamame sprendime ECB numatyta staigaus ir masinio indėlių atsiėmimo prielaida nėra pagrįsta jokiais konkrečiais duomenimis ir jos negalima pritaikyti reguliuojamiesiems taupomiesiems indėliams, kuriems taikoma dviguba valstybės garantija, galiojanti ir indėlininkams, ir kredito įstaigoms, ir tai yra labai saugūs vertybiniai popieriai krizės atveju.
- 55 Ji priduria, kad ECB argumentai grindžiami prielaida, jog nesenas precedentas įrodė, kad masiniai reguliuojamųjų taupomųjų indėlių atsiėmimai (nuo 10 iki 30% indėlių) gali įvykti per trumpą laiką. Šiuo klausimu ji ginčija tiek tai, kad ginčijamame sprendime neišaiškintos pavyzdžio, kuriuo rėmėsi ECB, savybės, tiek šio pavyzdžio reikšmingumą.
- 56 Remdamasi tuo ieškovė daro išvadą, kad nei masinio reguliuojamųjų taupomųjų indėlių atsiėmimo, nei labai skubaus turto pardavimo prielaida nėra tikėtina ir kad tokiais argumentais ECB pažeidė 2018 m. liepos 13 d. Sprendimą *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472).
- 57 ECB primena, kad šiame sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, jog pozicijų koregavimo laikotarpis gali būti svarbus kriterijus vertinant sverto riziką, o ne likvidumo riziką tuo atveju, jeigu indėlininkai atsiimtų tiek daug lėšų, kad būtų viršytos net likvidumo koeficiento apskaičiavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijuje numatytos prielaidos.

- 58 ECB teigia, kad atidžiai ir nešališkai išnagrinėjo reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatybes, todėl nusprendė, kad klientų atsiimamų lėšų sumos galėjo viršyti numatytąsias „nepalankių sąlygų“ scenarijuje, ir vertindamas pagrįstai rėmėsi koregavimo laikotarpio kriterijumi. Šiuo klausimu jis primena, kad pozicijų koregavimo su CDC laikotarpis gali trukti dešimt dienų ir kad tai nulėmė ginčijamame sprendime pateiktos lentelės antrojo stulpelio taikymą.
- 59 ECB pripažįsta, kad taupomieji produktai krizės metu yra saugūs vertybiniai popieriai, bet iš esmės mano, kad šis požymis atsietas nuo dėl labai didelio likvidumo reguliuojamiesiems taupomiesiems indėliams kylančios masinių indėlių atsiėmimų (angl. *bank run*) rizikos. Šiuo klausimu jis primena, kad teisės aktuose nėra apribojimų, susijusių su šių santaupų atsiėmimu, todėl jos yra panašios į klasikines einamąsias sąskaitas. ECB priduria, kad valstybės garantija taip pat negali apsaugoti nuo bet kokios masinių atsiėmimo rizikos, nes ginčijamame sprendime primenama, kad per neseniai įvykusią bankų krizę buvo užfiksuotas 10–30 % masinis indėlių, kuriems taikoma garantijų sistema, atsiėmimas.
- 60 ECB mano, kad remiantis ginčijamame sprendime pateikta informacija galima įvertinti pavyzdžio, kuriuo jis rėmėsi, tinkamumą.
- 61 Galiausiai ECB iš esmės pabrėžia, kad svarto rizikos nagrinėjimas skiriasi nuo likvidumo rizikos nagrinėjimo ir kad Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalyje nenumatyta jokia pagal šią nuostatą pateiktų paraiškų nagrinėjimo metodo.
- 62 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 70 ir 71 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad su per dideliu svertu susijusi rizika – t. y. pareiga imtis taisomųjų priemonių, nenumatytų verslo plane, įskaitant skubų turto pardavimą, dėl kurio gali būti patirta nuostolių arba būti iš naujo įvertintas likęs turtas – atsirado dėl nepakankamo likvidumo. To sprendimo 73–78 punktuose Bendrasis Teismas taip pat pažymėjo, kad ECB sprendimuose dėl likvidumo koeficiento nusprendė, jog dėl pozicijų koregavimo su CDC laikotarpio nekyla likvidumo rizika ir kad šiai pozicijai Europos bankininkystės institucija (EBI) pritarė 2015 m. gruodžio 15 d. ataskaitoje dėl grynojo pastovaus finansavimo reikalavimų pagal Reglamento Nr. 575/2013 510 straipsnį. Remdamasis šiais konstatavimais Bendrasis Teismas padarė tris išvadas.
- 63 Pirma, 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 79 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad ECB principinė pozicija, pagal kurią nagrinėjamas koregavimo laikotarpis galėjo paskatinti pernelyg didelio svarto rizikos atsiradimą, nors dėl savo bendrojo pobūdžio nekėlė likvidumo rizikos, yra akivaizdžiai klaidinga.
- 64 Antra, 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 80 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad pozicijų koregavimo su CDC laikotarpis gali būti svarbus siekiant nustatyti svarto riziką, nors nebuvo svarbus likvidumo rizikai nustatyti, tik tuo atveju, jeigu reguliuojamų taupomųjų indėlių atsiėmimas būtų pasiekęs tokį mastą, kad viršytų likvidumo koeficiento apskaičiavimo „nepalankiausias sąlygas“, kaip numatyta Reglamento Nr. 575/2013 412 straipsnio 1 dalyje.
- 65 Trečia, 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 81 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ECB negalėjo atsižvelgti į tokią galimybę, jog atmestų ieškovės prašymą, nuodugniai neišnagrinėjęs reguliuojamų taupomųjų indėlių ypatumų. Atlikdamas tokį vertinimą ECB visų pirma būtų turėjęs išnagrinėti, ar, atsižvelgiant į reguliuojamųjų indėlių ypatumus, buvo galima numatyti, kad jie bus atsiimami taip gausiai ir staiga, kad tektų pasinaudoti Reglamento Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 94 punkte numatytomis priemonėmis nelaukiant, kol CDC perves lėšas pozicijoms pakoreguoti.
- 66 Iš to matyti, kad Bendrasis Teismas neatmetė galimybės, jog vertinant svarto riziką gali būti atsižvelgiama į pozicijų koregavimo su CDC terminą – nors jis ir nekelia problemų likvidumo koeficiento požiūriu, – vis dėlto šia galimybe leido naudotis tik tuo atveju, jeigu atsiimtų indėlių suma

viršytų tai, kas numatyta likvidumo koeficiento apskaičiavimo „nepalankiausiomis sąlygomis“ scenarijuje. Be to, jis pabrėžė, kad ECB turi pareigą savo vertinimą pagrįsti išsamia reguliuojamųjų taupomųjų indėlių savybių analize.

- 67 Ginčijamo sprendimo 2.2.2 punkte ECB laikėsi nuomonės, kad, nepaisant indėliams suteikiamos valstybės garantijos, reguliuojamieji taupomieji indėliai gali būti masiškai atsiimami per trumpą terminą (per trumpesnę nei penkių dienų terminą gali būti atsiimta iki 30 % indėlių). Grįsdamas šį vertinimą ECB atsižvelgė, pirma, į neseniai įvykusių bankų krizių patirtį, iš kurios matyti, kad iš vienos kredito įstaigos per mažiau nei penkias dienas buvo atsiimta 10–30 % indėlių, ir, antra, į labai didelį grynųjų reguliuojamųjų taupomųjų indėlių likvidumą. Be to, jis priminė, kad jei būtų atsiimta 30 % nagrinėjamų indėlių, ieškovė būtų turėjusi sugrąžinti beveik 5,4 mlrd. EUR sumą.
- 68 Iš to matyti, pirma, kad remdamasis masiniu indėlių atsiėmimu per trumpą laikotarpį ECB atsižvelgė į ieškovės pozicijų koregavimo su CDC laikotarpį tikrai 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 80 punkte numatytu atveju, taigi nepažeidė minėto sprendimo *res judicata* galios šiuo klausimu. Vadinasi, reikia atmesti ieškovės argumentus šiuo klausimu, pateiktus pirmojo pagrindo trečioje dalyje.
- 69 Antra, dėl to, ar atlikdamas išsamią reguliuojamųjų taupomųjų indėlių analizę ECB laikėsi 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 81 punkto, Bendrasis Teismas mano, kad šis klausimas sutampa su ginčijamo sprendimo pagrįstumo vertinimu ir kad jį reikia nagrinėti kartu su trečiuoju ieškinio pagrindu.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalies ir 400 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu

- 70 Ši ieškinio pagrindą dėl ginčijamo sprendimo 2.2.2 punkte pateikto ir su ieškovės CDC pozicijų koncentracijos lygiu susijusio motyvo teisėtumo galima skirstyti į dvi dalis.
- 71 Pirmoje dalyje ieškovė iš esmės kaltina ECB tuo, kad jis rėmėsi dėl pozicijų perleidimo CDC kylančia koncentracijos rizika, nors į tokią riziką negalima atsižvelgti taikant Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį.
- 72 Antroje dalyje ieškovė iš esmės teigia, kad ECB pasisavino teisėkūros įgaliojimus, kai vertindamas šią riziką nustatė visuotinai taikomą metodiką, nors jam buvo suteikti tik individualūs įgaliojimai priimti sprendimą.

Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, kurioje ginčijama tai, kad buvo atsižvelgta į CDC pozicijų keliamą koncentracijos riziką

- 73 Ieškovė teigia, kad tai, jog buvo atsižvelgta į koncentracijos riziką, įrodo, kad ECB naudojasi įgaliojimais pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį kitais tikslais nei tie, dėl kurių jie buvo jam suteikti, t. y. kad galėtų kontroliuoti su CDC pozicijomis susijusią koncentracijos riziką, nors, vadovaujantis Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punktu, apskaičiuojant šią riziką į valstybės pozicijas neatsižvelgiama. Iš to ji daro išvadą, kad ECB, pirma, pažeidė Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punktą ir, antra, pasinaudojo pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį jam suteiktais įgaliojimais su šia nuostata nesusijusiais tikslais.
- 74 ECB teigimu, ieškovės argumentus reikia atmesti.

- 75 Iš esmės šioje antrojo pagrindo dalyje ieškovė pateikia du kaltinimus, susijusius su, pirma, Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punkto ir, antra, šio reglamento 429 straipsnio 14 dalies pažeidimu.
- 76 Pirmiausia, kadangi ieškovė ginčija tai, kad ECB atsižvelgė į koncentracijos riziką, nagrinėdamas svarto koeficientą, reikia pažymėti, kad koncentracijos rizikos sąvoka vartojama ir Direktyvoje 2013/36, ir Reglamente Nr. 575/2013.
- 77 Direktyvos 2013/36 81 straipsnyje nustatyta:
- „Kompetentingos valdžios institucijos užtikrina, kad koncentracijos rizika, atsirandanti dėl kiekvienos sandorio šalies, įskaitant pagrindines sandorio šalis, susijusių sandorio šalių grupes, tam pačiam ekonomikos sektoriui ar geografiniam regionui priklausančias sandorio šalis, dėl panašios veiklos arba biržos prekių atsirandančias sandorio šalių pozicijas, dėl kredito rizikos mažinimo metodikos taikymo, įskaitant visų pirma riziką, susijusią su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis, pavyzdžiui, vieno užtikrinimo priemonės emitento, būtų vertinama ir kontroliuojama, be kita ko, remiantis rašytine politika ir procedūromis.“
- 78 Reglamento Nr. 575/2013 395 straipsnio 1 dalis susijusi su kliento ar susijusių klientų grupės koncentracijos rizika. Iš esmės juo siekiama užkirsti kelią tam, kad dėl taikomos aukščiausios apatinės ribos jų pozicijos viršytų 25 % įstaigos nuosavų lėšų arba 150 mln. EUR.
- 79 Iš to matyti, kad koncentracijos rizikos valdymu ir kontrole iš esmės siekiama įvertinti kredito įstaigos pozicijų įvairinimo lygį ir išvengti pernelyg didelės minėtų pozicijų koncentracijos tam tikrų sandorio šalių atžvilgiu.
- 80 Pirma, dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalies pažeidimu, kyla klausimas, ar nagrinėjamų pozicijų su CDC koncentracijos lygis yra reikšmingas argumentas įgyvendinant šią nuostatą.
- 81 Šiuo klausimu reikia priminti, kad 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 51 punkte Bendrasis Teismas pabrėžė, kad pagal Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį kompetentingoms institucijoms suteiktais įgaliojimais buvo siekiama leisti derinti svarto koeficientą, kurį apskaičiuojant reikia išmatuoti visas kredito įstaigos pozicijas, netaikant rizikos koeficiento, ir galimybę apskaičiuojant šį koeficientą neatsižvelgti į tam tikras pozicijas, kurių rizikos profilis ypač žemas ir kurios nėra susidariusios dėl kredito įstaigos pasirinkimo investuoti.
- 82 Vis dėlto tuo atveju, jei nebūtų galima atmesti sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizikos, atitinkamų pozicijų koncentracijos lygis galėtų tapti reikšmingu argumentu ECB atliekant šį derinimą.
- 83 Būtent tai Bendrasis Teismas nurodė 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 63 punkte. Iš tikrųjų ECB argumentas, susijęs su CDC perleistų pozicijų apimtimi, nebuvo atmestas dėl to, kad jis neturėtų reikšmės. Priešingai, Bendrasis Teismas nurodė, kad CDC perleistų pozicijų suma galėtų būti svarbi tik tuo atveju, jeigu dėl Prancūzijos Respublikos įsipareigojimų neįvykdymo ieškovė nebūtų galėjusi atgauti iš CDC sumų, kurias jai buvo pervedusi reguliuojamų taupomųjų indėlių forma, ir būtų turėjusi priverstinai perduoti turtą.
- 84 Taigi ECB nepadarė teisės klaidos, kai taikydamas Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį atsižvelgė į CDC perleistų ieškovės pozicijų koncentracijos lygį.
- 85 Antra, dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu, ieškovė iš esmės teigia, kad ECB negalėjo atsižvelgti į CDC koncentracijos riziką, nes apskaičiuojant koncentracijos riziką į šios rūšies pozicijas neatsižvelgiama.

- 86 Žinoma, pagal Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punktą CDC perleistoms pozicijoms netaikoma to paties reglamento 395 straipsnio 1 dalis, t. y. į jas neatsižvelgiama vertinant šioje nuostatoje numatytą koncentracijos riziką. Tačiau šis sprendimas susijęs ne su šio reglamento 395 straipsnio 1 dalies, o su jo 429 straipsnio 14 dalies laikymusi.
- 87 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 575/2013 400 straipsnio 1 dalies a punktas šioje byloje netaikytinas, todėl ieškovė negali kaltinti ECB jo nepaisius.
- 88 Taigi antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo antros dalies, kurioje iš esmės ginčijama tai, kad ECB taikė visuotinai taikomą metodiką

- 89 Ieškovė pabrėžia, kad įgyvendinant pagal Reglamentą Nr. 1024/2013 ECB suteiktus įgaliojimus turi būti apsiribojama patikrinimu, ar kredito įstaigos laikosi Reglamento Nr. 575/2013 nuostatų, ir kad ECB neturi jokių teisėkūros įgaliojimų. Ji teigia, kad ginčijamame sprendime pateiktą koncentracijos lygių skalę ECB pristatė kaip visuotinai taikomą, nes ji turėtų būti taikoma visoms kredito įstaigoms, prašančioms taikyti Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį. Taigi ECB siekia įvertinti bendrą viešojo sektoriaus subjektų pozicijų koncentracijos riziką, todėl viršija įgaliojimus, kurie jam buvo suteikti pagal Reglamento Nr. 1024/2013 4 straipsnio 1 dalies d punktą.
- 90 ECB mano, kad ieškovės argumentus reikia atmesti.
- 91 Kaip pažymėta šio sprendimo 15 punkte, ECB ginčijamame sprendime taikė metodiką, kurioje atsižvelgiama į tris kriterijus, įskaitant nagrinėjamų pozicijų koncentracijos laipsnį. Ši metodika atsispindi lentelėje, kurioje nurodytos šių trijų kriterijų sąveikos nulemtos išimčių procentinės dalys.
- 92 Reikia konstatuoti, kad šioje metodikoje ECB tik nurodė elgesio taisyklę, rodančią, kaip jis ketina pasinaudoti Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalimi jam suteiktais įgaliojimais.
- 93 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Europos Sąjungos teismas pripažino lygiaverčių diskrecijos ribojimo būdų teisėtumą, nesvarbu, ar elgesio taisyklė įtvirtinta vidaus taisyklėse (šiuo klausimu žr. 1974 m. sausio 30 d. Sprendimo *Louwage / Komisija*, 148/73, EU:C:1974:7, 12 punktą ir 2018 m. spalio 24 d. Sprendimo *Fernández González / Komisija*, T-162/17 RENV, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:711, 60 punktą), ar paskelbtose gairėse (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–211 punktus ir 2013 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Quinn Barlo ir kt. / Komisija*, C-70/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:351, 53 punktą).
- 94 Priešingai, nei teigia ieškovė, tokios metodikos negalima laikyti lygiaverte norminiam aktui, kurį ECB būtų priėmęs, viršydamas pagal Reglamentą Nr. 1024/2013 jam suteiktus įgaliojimus. Iš tikrųjų tai tik orientacinė elgesio taisyklė, dėl kurios ECB neatleidžiamas nuo pareigos kiekvieną individualią situaciją išnagrinėti atskirai, o dėl to jam gali tekti šios metodikos netaikyti (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 209–211 punktus).
- 95 Šiomis aplinkybėmis ECB turėjo teisę ginčijamame sprendime pabrėžti metodiką, kuria ketino vadovautis, taikydamas Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį, tačiau negalėjo apsieiti be individualios konkrečios ieškovės situacijos analizės.
- 96 Taigi reikia atmesti ieškinio antrojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą šį pagrindą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su ECB padarytomis akivaizdžiomis vertinimo klaidomis

- 97 Ieškovė teigia, kad visuose trijuose ginčijamo sprendimo motyvuose, kuriais ECB rėmėsi, atsisakydamas visiškai patenkinti jos prašymą, yra akivaizdžių vertinimo klaidų.
- 98 Dėl Bendrojo Teismo vykdytinos šių motyvų teisminės kontrolės pagrįstumo reikia pasakyti, jog dėl to, kad ECB turi diskreciją, taigi, ir plačią laisvę veikti savo nuožiūra sprendžiant, ar leisti taikyti Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalį, vykdydamas tą kontrolę Bendrasis Teismas negali ECB vertinimo pakeisti savuoju, o turi tik patikrinti, ar ginčijamas sprendimas nėra grindžiamas iš esmės netiksliais faktais ir ar nėra padaryta jokios teisės klaidos ar akivaizdžios vertinimo klaidos ir ar nepiktnaudžiamas įgaliojimas (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB*, T-758/16, EU:T:2018:472, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 99 Vis dėlto, remiantis suformuota jurisprudencija, tais atvejais, kai institucijos turi tokią diskreciją, Sąjungos teisės sistemoje suteikiamų garantijų paisymui administraciniuose procesuose tenka dar didesnė reikšmė. Viena iš šių pagal Sąjungos teisės sistemą per administracinius procesus užtikrinamų garantijų yra gero administravimo principas, nuo kurio neatskiriama kompetentingos institucijos pareiga rūpestingai ir nešališkai išnagrinėti visas nagrinėjamu atveju svarbias aplinkybes (žr. 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB*, T-758/16, EU:T:2018:472, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 100 Bendrasis Teismas pažymi, kad ieškovės argumentus galima suskirstyti į tris dalis, kuriose keliamas klausimas dėl ginčijamo sprendimo motyvų, susijusių su, pirma, labai skubaus pardavimo rizikos vertinimu (ginčijamo sprendimo 2.2.2 punktas), antra, centrinės administracijos kreditingumo vertinimu (ginčijamo sprendimo 2.2.1 punktas) ir, trečia, jos pozicijų CDC koncentracijos lygiu (ginčijamo sprendimo 2.2.3 punktas), pagrįstumo.
- 101 Trečiojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė teigia, kad ECB neįvykdė įsipareigojimų pagal šio sprendimo 99 punkte nurodytą jurisprudenciją, nes vertindamas ypač skubaus pardavimo riziką neatsižvelgė į reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatybes. Pirma, dėl dvigubos valstybės garantijos reguliuojamieji taupomieji indėliai yra saugūs vertybiniai popieriai krizės atveju. Antra, reguliuojamieji taupomieji indėliai iš esmės skiriasi nuo kitų išorinių išteklių, kaip antai įsiskolinimo ar įprastų indėlių, nes centralizuoti reguliuojamieji taupomieji indėliai ir tos pačios sumos reikalavimai CDC atžvilgiu yra struktūriškai subalansuoti. Trečia, reguliuojamųjų taupomųjų indėlių dydis priklauso ne nuo kredito įstaigos strategijos, o nuo jos kontrolės nepriklausančių veiksnių, nes ji veikia kaip paprasta indėlininko ir CDC tarpininkė. Ketvirta, tai, kad reguliuojamieji taupomieji indėliai nesukels svarto rizikos, patvirtino tiek EBI savo ataskaitoje, tiek Sąjungos teisės aktų leidėjas, kuris, vykdydamas Reglamento Nr. 575/2013 reformą, sukūrė visateisės išimties mechanizmą.
- 102 Be to, ieškovė daro nuorodą į argumentus, kuriuos pateikė dėl pirmojo ieškinio pagrindo, ir pakartoja savo argumentus, kad, pirma, ECB neįrodė, kodėl tas pats dešimties dienų koregavimo laikotarpis kelia likvidumo riziką vertinant svarto koeficientą, nors jos nesukelia vertinant likvidumo koeficientą, ir, antra, masinio indėlių atsiėmimo (angl. *bank run*) rizika (10–30 % indėlių per mažiau nei penkias dienas), kuria remiasi ECB, negali būti patikrinta ir yra nesvarbi.
- 103 ECB teigia, kad atsižvelgė į reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatumus. Pirma, ypač saugus reguliuojamųjų taupomųjų indėlių pobūdis yra susijęs su rizikos prarasti įneštą kapitalą nebuvimu ir neturi įtakos masinio indėlių atsiėmimo rizikai, kylančiai dėl itin didelio šio pobūdžio indėlių likvidumo. Antra, reguliuojamųjų taupomųjų indėlių balanso pusiausvyra neturi įtakos svarto rizikai ir bet kuriuo atveju yra santykinė. Trečia, ieškovė klaidingai teigia, kad neturi jokios įtakos reguliuojamųjų taupomųjų indėlių sumos augimui, nes šių santaupų paskirstymas reiškia, kad ji atlieka pozityvius veiksmus ir juos populiarina. Ketvirta, ECB neigia EBI nuomonės ir po Reglamento Nr. 575/2013 reformos padarytų pakeitimų reikšmingumą.

- 104 ECB taip pat remiasi ieškinio pirmajame pagrindu nurodytais argumentais. Jis mano, kad teisingai įvertino ypač skubaus pardavimo riziką laukiant, kol pozicijos su CDC bus pakoreguotos, ir dar kartą pakartojo nesena pavyzdį, kai per penkias dienas buvo atsiimta 10–30 % indėlių. Jis teigia įrodęs, kad dėl 10 dienų koregavimo laikotarpio gali kilti svarto rizika, ir nurodo, kad vien šio kriterijaus nepakanka ginčijamam sprendimui pagrįsti. Galiausiai jis pabrėžia, kad paaikškino, kodėl likvidumo rizika skirtingai vertinama apskaičiuojant svarto koeficientą ir likvidumo koeficientą, nes gali būti didesnė, nei numatyta likvidumo koeficiento apskaičiavimo „nepalankiausiomis sąlygomis“ scenarijuje.
- 105 Iš šio sprendimo 67 punkte apibendrintos ginčijamo sprendimo ištraukos matyti, kad darydamas išvadą, jog dėl sumų, kurias ieškovė turėjo pervesti CDC, kilo ypač skubaus turto pardavimo rizika, ECB iš esmės rėmėsi dviem motyvais, t. y. pirma, ypač dideliu šių santaupų likvidumu ir, antra, neseniai įvykusių bankų krizių patirtimi.
- 106 Pirma, reikia pabrėžti, kad pagal šio sprendimo 99 punkte nurodytą jurisprudenciją ECB turėjo atidžiai ir nešališkai išnagrinėti visas reikšmingas nagrinėjamo atvejo aplinkybes. Be to, dėl šio sprendimo 66 ir 69 punktuose nurodytų priežasčių ECB, siekdamas laikytis 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 81 punkto, privalėjo atlikti išsamią reguliuojamųjų taupomųjų indėlių savybių analizę.
- 107 Šiuo klausimu, pirma, reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime visiškai neminima pagrindinė reguliuojamųjų taupomųjų indėlių savybė, kurią nurodė ieškovė, t. y. kad jie banko krizės atveju turi saugių vertybinių popierių statusą.
- 108 Iš tikrųjų ši saugių vertybinių popierių statusą teisės požiūriu pakankamai įrodo ieškovės pateikti įrodymai, kurių, beje, ECB savo rašytinėse pastabose neginčijo.
- 109 Taigi ieškovė primena, kad Audito Rūmai (Paryžius, Prancūzija) savo 2010 m. metinėje ataskaitoje pažymėjo, jog „finansinė krizė parodė, kad [*Livret A*] yra patraukli indėlininkams, linkusiems investuoti ypač atsargiai“. Be to, 2009 m. vasario 19 d. dienraštyje *Le Monde* buvo pažymėta, kad „*Livret A* surinktų grynųjų lėšų suma 2008 m. sudarė 18,7 mlrd. EUR – beveik tris kartus daugiau nei ankstesnis 139,2 mlrd. EUR rekordas, pasiektas [2008 m.] gruodžio mėn. pabaigoje, sprendžiant iš <...> Prancūzijos Banko paskelbtų skaičių“, ir kad „*Livret A* nuo finansų krizės pradžios turėjo saugių vertybinių popierių statusą, o nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d. iki 2009 m. vasario 1 d. buvo taikoma aukšta 4 % grąžos norma“.
- 110 Iš to matyti, kad per bankų krizę, užuot mažėjusios dėl Prancūzijos indėlininkų pasitraukimo, investuojamos reguliuojamųjų taupomųjų indėlių sumos linkusios augti, o tokiu atveju minėti indėlininkai pirmenybę teikia tokio tipo investicijoms.
- 111 Antra, ieškovė taip pat teisingai pažymi, kad reguliuojamieji taupomieji indėliai vargu ar gali prisidėti prie pernelyg didelio svarto kūrimo.
- 112 Kaip šiuo klausimu Bendrasis Teismas pabrėžė 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 41 punkte, iš Reglamento Nr. 575/2013 90 konstatuojamosios dalies ir iš to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalies 93 ir 94 punktų aiškėja, kad pernelyg didelis svertas taikomas tais atvejais, kai tam tikra kredito įstaiga pernelyg daug investicijų finansuoja pasiskolintomis, o ne nuosavomis lėšomis. Rizika kyla tokiu atveju, kai kredito įstaiga neturi pakankamai nuosavų lėšų, kad galėtų patenkinti prašymus grąžinti skolas, ir jai tenka skubiai parduoti tam tikrą savo turtą. Šio svarto lygio sumažėjimo skubos tvarka pasekmės finansų krizės metu buvo išdėstytos taip, kaip nurodyta Reglamento Nr. 575/2013 90 konstatuojamojoje dalyje:

„<...> Tai sustiprino spaudimą turto kainoms ir sukėlė dar didesnių nuostolių įstaigoms, o tai savo ruožtu lėmė tolesnį jų nuosavų lėšų mažėjimą. Galiausiai dėl šios neigiamos spiralės sumažėjo realiosios ekonomikos galimybės gauti kreditų o krizė tapo gilesnė ir ilgesnė.“

- 113 Kitaip nei indėliai, palikti kredito įstaigoms laisvai disponuoti – galintys būti įvairiai investuojami, net ir į rizikingą bei nelikvidų turtą, kuris gali padėti susidaryti pernelyg dideliame svertui – šioje byloje nagrinėjamos sumos, kurias ieškovė turi pervesti CDC ir kurios dėl to negali būti investuojamos į rizikingą ar nelikvidų turtą.
- 114 Galiausiai, trečia, reikia pažymėti, kad, kitaip nei paprasti indėliai, kuriems taikoma 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/49/ES dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 173, 2014, p. 149), numatanti tik indėlininkų apsaugą naudojant kredito įstaigų pervedamas lėšas, sumoms, kurias kredito įstaigos turi pervesti CDC, taikoma dvejojama Prancūzijos Respublikos garantija. 2008 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 2008-1443 dėl 2008 m. biudžeto pataisų (JORF, 2008 m. gruodžio 31 d., p. 20518) 120-I straipsnyje, į kurį daroma nuoroda CMF L.221-7-V straipsnyje, numatoma valstybės garantija, apsauganti ne tik indėlininkus, bet ir kredito įstaigas nuo galimo CDC išpareigojimų nevykdymo.
- 115 Antra, atsižvelgiant į šio sprendimo 107–114 punktuose išdėstytus argumentus, reikia konstatuoti, kad vien pagrindimo, susijusio su itin dideliu reguliuojamųjų taupomųjų indėlių likvidumu, nepakanka įrodyti ECB išvados, grindžiamos labai skubaus šių indėlių pardavimo rizika, pagrįstumo.
- 116 Iš tikrųjų, nors šis likvidumas iš tiesų gali paskatinti indėlininkus atsiimti minėtus taupomuosius indėlius, iš ieškovės pateiktų įrodymų taip pat matyti, kad krizės atveju šis likvidumas taip pat padeda įtvirtinti jų, kaip saugių vertybinių popierių, statusą. Faktiškai jis padeda suteikti indėlininkams priemonę, kuri yra ir likvidi – jie gali atsiimti indėlius ir atlikti mokėjimus panašiai, kaip naudodamiesi einamąja sąskaita – ir aukšto saugumo lygio, kaip primenama metinėje reguliuojamųjų taupomųjų indėlių priežiūros srities ataskaitoje, pagal kurią „2011 m., kai [pastebėtas] didėjantis netikrumas ir svyravimas finansų rinkose, tradicinis saugumas, užtikrinamas valstybės garantuojamomis investicijomis, kurios yra visiškai likvidžios ir kurių grąža neapmokestinama, prisidėjo prie jos patrauklumo“.
- 117 Iš to matyti, kad šio motyvo pagrindimas iš esmės priklauso nuo ECB pagrindimo, susijusio su pastarųjų bankų krizių patirtimi.
- 118 Trečia, šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iš ginčijamo sprendimo ir iš ECB atsakymų į proceso organizavimo priemones matyti, jog jis rėmėsi vieninteliu pavyzdžiu, darydamas išvadą, kad „pastarųjų bankų krizių patirtis rodo, jog būta masinio indėlių atsiėmimo“. Du kartus paklaustas pritaikius proceso organizavimo priemones, ECB konfidencialumo sumetimais nenorėjo atskleisti kredito įstaigos, kurią turėjo omenyje, pavadinimo. Vis dėlto savo atsakymuose ji paaiškino pagrindines indėlių, kurie buvo masiškai atsiimami, savybes. Tai buvo indėliai iki pareikalavimo, kuriems galėjo būti taikomas indėlininkų garantijos mechanizmas, nustatytas po Direktyvos 2014/49 perkėlimo į nacionalinę teisę.
- 119 Tam, kad ECB nurodytas pavyzdys būtų reikšmingas atliekant išsamią reguliuojamųjų taupomųjų indėlių savybių analizę, kurią jis privalėjo atlikti, jis turėjo būti susijęs su indėliais, turinčiais pakankamai panašių į reguliuojamuosius taupomuosius indėlius požymių.
- 120 Atsižvelgdamas į ECB pateiktą informaciją, Bendrasis Teismas mano, kad taip nebuvo.
- 121 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, žvelgiant iš įtakos pernelyg didelio sverto susidarymui perspektyvos, ECB pasakymas, kad dėl to buvo kalti indėliai iki pareikalavimo, reiškia, kad atitinkama kredito įstaiga gali laisvai naudoti šiuos indėlius, net ir investuoti juos į rizikingą ar nelikvidų turtą. Tuo šis pavyzdys skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamų indėlių, kuriuos dėl šio sprendimo 111–113 punktuose išdėstytų priežasčių ieškovė privalo perduoti CDC.

- 122 Be to, reikia konstatuoti, kad tarp pavyzdžio, į kurį atsižvelgia ECB, ir reguliuojamųjų taupomųjų indėlių egzistuoja antrasis skirtumas, susijęs su tuo, kaip indėlininkai suvokia savo indėlių saugumą, taigi, ir su galimybe, kad krizės atveju jie būtų masiškai ir staiga atsiimti. Iš tikrųjų dėl šio sprendimo 114 punkte nurodytų priežasčių vien sistemos, sukurtos perkėlus Direktyvą 2014/49 į nacionalinę teisę, taikymas negali būti laikomas pasižyminčiu savybėmis, pakankamai panašiomis į reguliuojamuosius taupomuosius indėlius, kurie, kaip pažymėta šio sprendimo 107–110 punktuose, krizės atveju suvokiami kaip saugūs vertybiniai popieriai.
- 123 Tokiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad ieškovė pagrįstai kaltina ECB pažeidus šio sprendimo 99 punkte nurodytoje jurisprudencijoje nustatytas pareigas, nes vertindamas labai skubaus pardavimo riziką šis neatsižvelgė į visas reguliuojamųjų taupomųjų indėlių ypatybes. Todėl reikia pritarti trečiojo pagrindo pirmajai daliai.
- 124 Be to, dėl šio sprendimo 69 punkte nurodytų priežasčių darytina išvada, kad ECB neteisingai taikė 2018 m. liepos 13 d. Sprendimo *Crédit agricole / ECB* (T-758/16, EU:T:2018:472) 81 punktą, pagal kurį jis savo analizę turėjo grįsti reguliuojamųjų taupomųjų indėlių savybėmis. Todėl pirmojo pagrindo trečioje dalyje šiuo klausimu pateiktiems argumentams taip pat reikia pritarti.
- 125 Taigi ginčijamo sprendimo 2.2.2 punkte nurodytas motyvas yra neteisėtas.
- 126 Atsižvelgiant į ECB taikytą metodiką reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 2.2.1 ir 2.2.3 punktuose pateiktais motyvais – atitinkamai susijusiais su centrinės administracijos kreditingumu ir CDC perleistų pozicijų koncentracijos lygiu – darant prielaidą, kad jie nėra neteisėti, nebuvo galima pagrįsti ieškovės prašymo atmetimo. Iš tikrųjų, remiantis minėta metodika, jeigu būtų atsižvelgta tikta į šiuos motyvus, ieškovė nebūtų turėjusi galimybės visapusiškai pasinaudoti Reglamento Nr. 575/2013 429 straipsnio 14 dalyje numatyta nukrypti leidžiančia nuostata.
- 127 Taigi ši ieškinį reikia patenkinti ir panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek ECB atsisakė leisti ieškovei apskaičiuojant savo svarto koeficientą neįtraukti 34 % CDC perleistų pozicijų, ir nebūtina nagrinėti ieškovės argumentų dėl kitų motyvų nei nurodytieji ginčijamo sprendimo 2.2.2 punkte.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 128 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ECB pralaimėjo bylą, iš jo priteisiamos bylinėjimosi išlaidos pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti Europos Centrinio Banko (ECB) 2019 m. gegužės 3 d. Sprendimą ECB-SSM-2019-FRCAG-39 tiek, kiek jame neleidžiama bendrovei *Crédit lyonnais* apskaičiuojant savo svarto koeficientą neįtraukti 34% pozicijų, perleistų *Caisse des dépôts et consignations*.**
- 2. Priteisti iš ECB bylinėjimosi išlaidas.**

Tomljenović

Schalin

Nömm

Paskelbta 2021 m. balandžio 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.